

ת"פ (רמלה) 21370-10-22 - מדינת ישראל נ' יוסף יחזקאל

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 21370-10-22 מדינת ישראל נ' יחזקאל

לפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא שירלי דקל נוח

בעניין: המאשימה
מדינת ישראל

נגד

הנאשם
יוסף יחזקאל

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו שניתנה במסגרת הסדר דיוני בכתב אישום מתוקן בארבעה אישומים הכוללים: שתי עבירות איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), הפרת צו שנועד להגן על אדם (ריבוי עבירות), לפי סעיף 287(ב) לחוק העונשין ועבירה של חבלה במזיד ברכב, לפי סעיף 413 לחוק העונשין.

כלל העבירות בוצעו כלפי המתלוננת, גרושתו של הנאשם, וכלפי רכושה.

כתב האישום

לפי החלק הכללי לכתב האישום, הנאשם והמתלוננת היו זוג נשוי במשך כ-28 שנים, והתגרשו כשנה וחצי עובר למועד הנקוב בעובדות האישום הראשון.

אישום ראשון - ביום 22.4.2022 בשעה 21:23 או בסמוך לכך, שהתה המתלוננת בביתה ביישוב אחיסמך (להלן: "**הבית**"), יחד עם מר ציון אברהם (להלן: "**ציון**").

בנסיבות אלו, הגיע הנאשם אל הבית ודפק בדלת. אז, פתחה המתלוננת את דלת הבית ואמרה לו שיש מישהו אצלה בבית. בתגובה, גידף הנאשם את המתלוננת "שרמו*ה" ונכנס אל הבית.

מיד ובסמוך לכך, ביקשה המתלוננת מהנאשם לומר שלום לציון, אולם הנאשם אמר שאינו מעוניין לומר לו שלום. אז, ביקשה המתלוננת מהנאשם שיצא מהבית, אולם הלה סירב לצאת.

בהמשך למתואר לעיל, אחזה המתלוננת בזרועו של הנאשם וכיוונה אותו אל עבר היציאה מן הבית. אז, דפק הנאשם בחוזקה בדלת הכניסה, צעק: "את תשלמי על זה, אני אראה לך מה זה, בת של ז**ה" ויצא מהבית.

מיד ובסמוך לכך, נעלה המתלוננת את הבית ואילו הנאשם שב ודפק בדלת הכניסה תוך שביקש מהמתלוננת שתכניס אותו אולם הלה סירבה.

בהמשך למתואר, התקשר הנאשם אל המתלוננת וביקש ממנה שתוציא את ציון מהבית ותאפשר לו להיכנס. משסירבה המתלוננת, ביקש הנאשם ממנה לצאת מהבית ולשוחח איתו, אולם היא סירבה.

בתגובה, אמר הנאשם למתלוננת: "אני אגמור איתך את החשבון, את תראי מה זה, אני יהרוג אותך" (השגיאה במקור - שד"נ).

לפיכך הורשע הנאשם בעבירת איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

אישום שני - בהמשך למתואר באישום הראשון לעיל, ביום 23.04.2022 בשעה 10:00 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם עם רכבו לכניסה למושב אחיסמך, שם פגש במתלוננת והשניים שוחחו.

במהלך השיחה, הביע הנאשם כעסו על המתלוננת על כך שלא סיפרה לו שהיא בקשר עם גבר אחר, והמתלוננת השיבה כי פחדה מתגובתו ולכן לא סיפרה לו.

בהמשך לכך, אמר הנאשם למתלוננת שיחזיר אותה לביתה ברכב, כדי שלא תאלץ ללכת ברגל, והם החלו בנסיעה כשהנאשם נוהג ברכב. בנסיבות אלו, הבחינה המתלוננת כי הנאשם נוסע אל מחוץ למושב וביקשה ממנו לצאת מהרכב, אך הוא לא עצר את נסיעתו.

אז, פתחה המתלוננת את דלת הרכב ואמרה לו שבכוונתה לקפוץ מהרכב הנוסע. בתגובה, עצר הנאשם את הרכב בשולי הכביש והחזיק את המתלוננת בחוזקה בידה השמאלית על מנת שלא תצא מהרכב, אולם המתלוננת נאבקה בו, הצליחה להשתחרר מאחיזתו ויצאה מן הרכב.

מיד ובסמוך לכך, כשהלכה המתלוננת לכיוון המושב, נסע הנאשם בעקבותיה, גידף אותה וזרק לעברה בקבוקים שהיו ברכבו, אך לא הצליח לפגוע בה באמצעותם.

בנסיבות אלו, ירק הנאשם לעבר המתלוננת מספר פעמים, תוך שהיא ממשיכה ללכת לכיוון המושב וכן קרא לעברה: "אני ירצח אותך, אדאג לפגוע בך" (השגיאה במקור - שד"נ).

לפיכך הורשע הנאשם בעבירת איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

אישום שלישי - בעקבות המתואר באישומים לעיל, ביום 25.04.2022 במסגרת ה"ט 41146-07-27

נתן בית המשפט לענייני משפחה בראשון לציון צו הגנה למתלוננת, במעמד צד אחד, האוסר על הנאשם, בין היתר, להיכנס לביתה או להימצא ברדיוס של 200 מטר בקרבתה, להטריד את המתלוננת בכל דרך ובכל מקום, לרבות טלפונית ובמקום עבודתה (להלן: "**צו ההגנה**"). צו ההגנה הוארך מעת לעת, על ידי בית המשפט, בנוכחות המתלוננת והנאשם, וביום 27.07.2022, בהסכמת הנאשם, הוארך הצו ללא הגבלת זמן.

בין יום 01.06.2022 ועד ליום 22.06.2022 שלח הנאשם מספר הודעות טקסט, באמצעות אפליקציית המסרים "מסנג'ר", אל המתלוננת, בניגוד לצו.

לפיך הורשע הנאשם בהפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם (ריבוי עבירות), לפי סעיף 287(ב) לחוק העונשין.

אישום רביעי - ביום 13.10.2022, בשעה 6:30 או בסמוך לכך, החנתה המתלוננת את רכבה (להלן: "**הרכב**") בעיר גבעתיים, סמוך למקום עבודתה (להלן: "**המקום**").

בהמשך למתואר, בשעה 12:30 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם למקום שבחזקתו נוזל מסיר צבע (להלן: "**הנוזל**"), ניגש הנאשם אל הרכב, שפך את הנוזל על החלק הקדמי של הרכב ועזב את המקום.

לפיכך הורשע הנאשם בעבירות של חבלה במזיד ברכב, לפי סעיף 431 לחוק העונשין והפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם, לפי סעיף 287(ב) לחוק העונשין.

התנהלות ההליך המשפטי ותסקירי שירות המבחן

בדיון מיום 20.11.2022, בהתאם להסכמה בין הצדדים, כתב האישום תוקן כמפורט לעיל, הנאשם הודה והורשע במיוחס לו בכתב האישום המתוקן. הצדדים לא הגיעו להסכמה לעניין עתירתם העונשית, והוסכם ביניהם כי הנאשם ישלח לשירות המבחן לקבלת תסקיר בעניינו.

במהלך הדיונים התקבלו שישה תסקירים מטעם שירות המבחן, שתמציתם תפורט להלן.

תסקיר מיום 30.1.2023 - צוין כי הנאשם בן 55, גרוש ולו 3 ילדים משתי מערכות נישואים שונות. הנאשם הוצא מחזקת אמו הביולוגית כאשר היה בן שנה וחצי ועד גיל 5 גדל במערך ויצי"ו, ולאחר מכן, נמסר לאומנה למשפחה אשר גידלה אותו כבנם היחיד לאורך ילדותו ונעוריו.

אב משפחת האומנה נפטר כתוצאה ממחלה כאשר הנאשם היה בן 7 שנים. לאחר פטירת האב אומץ הנאשם באופן רשמי על ידי אם משפחת האומנה, והיא נפטרה כאשר הנאשם היה במהלך שירותו

הנאשם סיים 12 שנות לימוד ללא תעודת בגרות, כאשר עם סיום לימודיו בבית הספר היסודי, נוכח בעיות רפואיות של אימו המאמצת, הועבר לפנימייה בניגוד לרצונו, שם שהה במשך שנה ומשלא הסתגל לאור רצונו לשוב לביתו, הוחזר לתיכון במקום מגוריו, רמת גן.

הנאשם תיאר קשיים להיקלט במשפחה המורחבת של אימו, חווה פערים תפיסתיים ומנטאליים של הוריו, אשר היו לדבריו בעלי עמדות מיושנות ושמרניות. לאורך ילדותו חש הנאשם חוסר קבלה והיעדר מערכות תמיכה רגשיות כלשהן. לאחר פטירת אם המשפחה המאמצת, אומץ הנאשם בשנית על ידי משפחה בקיבוץ אפיק ברמת הגולן, כחייל בודד, הנמצאת בקשר קרוב עימו גם כיום.

הנאשם שירת שירות צבאי מלא, תחילה בחטיבת הצנחנים ולאחר מכן, לדבריו, לאור בקשתו הועבר לחיל המודיעין שם ביצע את שירותו בתפקיד מש"ק מודיעין ושחרר בדרגת סמל. במהלך שירותו הצבאי ריצה הנאשם מאסר בכלא 6 במשך כ-3 שבועות, נוכח נפקדות מהבסיס.

לאחר סיום שירותו הצבאי התגורר הנאשם בקיבוץ אפיק ובשנת 1994 חזר להתגורר ברמת גן.

עובר למעצרו התגורר הנאשם בישוב ברקן בדירה שכורה ועבד כמנהל מרכז הזמנות בחברת "אוטוורקס" באזור התעשייה לוד מזה כ-5 שנים, ובהתאם לתנאי השחרור שנקבעו לו הוא שוהה כיום במעצר בית ביישוב אפיק.

הנאשם מסר כי הוא מתמודד עם מגוון בעיות רפואיות, ביניהן מחלת מעיים, ועד כה עבר שלושה ניתוחים בגין מחלתו, כאשר האחרון שבהם בוצע בשנת 2020. הנאשם תיאר בפני שירות המבחן כי סובל ממחלות לב (סטנדים) בגין נוטל טיפול תרופתי קבוע ובנוסף לכך לפני כ-3 שנים עבר אירוע מוחי. לדבריו, מאז סובל מחולשה בידו ונמצא במעקב במרפאה אורתופדית.

הנאשם נישא לאשתו הראשונה בהיותו בן 23 שנים, לדבריו, באותה עת, לא היה בשל להקמת משפחה ולניהול חיים זוגיים ולאחר שנה של נישואים, החליט לסיים את הקשר ולעזוב את הבית. מנישואים אלו נולדו שני ילדיו הבוגרים של הנאשם, אשר בילדותם שמר איתם על קשר עד שמלאו להם 9 שנים. לדברי הנאשם, הוא שילם מזונות עבור ילדיו הבוגרים, ככל שמצבו הכלכלי אפשר זאת, וכיום הוא לא נמצא בקשר עם ילדיו אלו.

לאחר מספר שנים הכיר הנאשם את המתלוננת, שלימים הפכה לאשתו, עמה היה בקשר זוגי כ-28 שנים, כאשר בשנת 2016 נישאו. מנישואין אלו נולד בנם, שכיום הוא בן 23 שנים, ועובר לביצוע עבירותיו קיים הנאשם קשר קרוב עימו.

הנאשם תיאר כי התגרש מאשתו לפני שנה וחצי ביוזמתה, ומבלי שהבין לדבריו את טיב בקשתה.

לדברי הנאשם, בתקופה שקדמה לעבירות, למרות שהיה גרוש מהמתלוננת, הם המשיכו לנהל מערכת יחסים זוגית, וכאשר גילה כי מקיימת קשר זוגי עם אחר חווה משבר אמון. עוד מסר כי במהלך תקופת

ביצוע העבירות התמודד עם משבר בריאותי.

הנאשם מסר כי בנוסף למשברים אלו, התמודד גם עם משבר רגשי נוכח פתיחת תיק האימוץ שלו, ניתוק הקשר עם אמו הביולוגית זמן קצר לאחר שהכירה, הכיר את אחיו וגילה את סיבת מסירתו לאימוץ. לטענת הנאשם, בתקופת ביצוע עבירותיו לא הבין את חומרת מעשיו, מאחר שלא נקט באלימות פיזית ולא תפס את התבטאויותיו המילוליות כאלימות. לצד אלה, הביע הנאשם חרטה והביע אחריות באופן פורמאלי לביצוע עבירותיו, תוך שהוא ממוקד במחירים שאותם הוא עתיד לשלם יותר מאשר באחריותו לביצוע עבירותיו. הנאשם ציין כי הוא מבין שהסב נזק לעצמו ולסביבתו הקרובה, לרבות חבריו לעבודה ומשפחתו המאמצת אשר הביעה כעס ואכזבה ממנו. כמו כן, תיאר הנאשם כי מעצרו היווה עבורו אירוע שהותיר בו רושם ואשר מהווה עבורו גורם הרתעה להימנע מביצוע עבירות דומות בעתיד.

בנוגע לעבירות של הפרת הצו שנועד להגן על אדם, הנאשם מסר כי לא חשב שכתובה ברשת הווירטואלית מהווה הפרה של צו ההגנה. לדבריו, רק כשנעצר הפנים את חומרת עבירותיו ואת העובדה שהפר את צו המשפט.

אשר לעבירה של חבלה לרכב במזיד, ניכר כי עבירה זו כללה אלמנט של תכנון, ולדברי הנאשם הוא פעל בביצועה מתוך יצר נקמה. הנאשם הציג חלופות להתנהגות במקרים דומים מבלי לעבור על החוק, והדגיש כי כיום נוכח תחושותיו מההליך המשפטי שמתנהל נגדו, המחיר ששילם וחוויותיו מהמעצר, הוא סמוך ובטוח שלא ישוב לבצע עבירותיו.

בשיחה שקיים שירות המבחן עם המתלוננת היא ציינה כי קיימה עם הנאשם קשר ארוך שנים אשר התאפיין מתחילתו בחוסר יציבות, מתח, קונפליקטים ובהתנהגות לא צפויה ולא יציבה רגשית מצד הנאשם. כמו כן, המתלוננת תיארה כי התקיים ביניהם קשר מתוח, כאשר לדבריה נוכח נטישה שחווה הנאשם בילדותו והיעדר הקשר עם ילדיו, התקשתה לדרוש את סיום הקשר עימו בשל חשש ממצבו הרגשי, תחושת אחריות כלפיו ומתוך חשש מתגובתו. המתלוננת תיארה אובססיביות, הטרדות ואיומים שחוותה בקשר זה וכי הנאשם התקשה לבסס תפקוד יציב, יציבות תעסוקתית, התקשה לתפקד בתוך המשפחה ומחוצה לה וסבל מתנודות קיצוניות במצב רוחו.

נוסף לכך, תיארה המתלוננת כי לאחר שנתיים של נישואין ועשרים שנות זוגיות רוויות מתח וקונפליקטים כאמור, חלה התדרדרות ביחסיהם שהובילה לגירושין. עוד תיארה כי לאחר הגירושין, הנאשם לא פסק לדרוש קשר עמה, התנהל כלפיה בתוקפנות, הטריד, עקב ואיים, כאשר ניכר כי פעל מתוך חווית דחייה ונטישה שחווה והשליך עליה את האחריות למצבו.

המתלוננת מסרה כי מאז אוקטובר 2022, הנאשם לא יצר עמה קשר ישיר או עקיף, אולם ציינה כי גם כיום היא מתקשה לתת אמון ביכולת שלו לבסס הרחקה ממנה כנדרש ומצויה בחשש מפניו.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם חווה חסכים רגשיים ראשוניים בילדותו ובפרט חווית נטישה, דחייה והיעדר תחושת שייכות, אשר הובילו לקשיי התקשרות בכלל וקושי בנפרדות בפרט. כמו כן, התרשם

שירות המבחן כי הנאשם נעדר מערכות תמיכה, ואינו מודע לעומק הפגיעה הרגשית הראשונית שחוה והשלכותיה על התנהגותו והתנהלותו בקשרים בינאישיים.

כגורמי סיכון להישנות עבירות דומות בעתיד, נלקחו בחשבון פגיעותו הרגשית של הנאשם כאמור והאופן בו הוא מתקשה להציב גבולות לדחפיו, כאשר הוא נתקל בחוויית דחייה, קשייו לבסס נפרדות, העובדה כי לקח אחריות באופן פורמאלי על מעשיו, חומרת העבירות, העובדה כי פגע ברכוש במזיד באופן שכלל אלמנט של תכנון, משך ביצוע עבירותיו הנפרש על רצף של כחצי שנה, ובפרט העובדה כי לא נענה לגבולות החוק, קרי ציות לצווי ההגנה שניתנו על ידי בית המשפט. נוסף לכך, נלקחה בחשבון עמדה של המתלוננת, אשר כאמור עדיין חשה מאוימת מהתנהגותו וחוששת שיפגע בה.

כגורמי סיכוי להפחתת הישנות עבירות דומות מצד הנאשם בעתיד נלקחו בחשבון העובדה כי הנאשם נעדר עבר פלילי, מביע אחריות פורמאלית על מצבו וחרטה על מעשיו, וכפי שעולה מדבריו חווה טלטלה בגין ההליך המתנהל בעניינו והשלכותיו על חייו. כמו כן, נלקחה בחשבון העובדה כי הנאשם מבקש לפתוח פרק חדש בחייו.

בשקלול הפרמטרים הללו, העריך שירות המבחן כי קיים סיכון גבוה להישנות עבירות אלימות מצד הנאשם בעתיד, וכי קיימת נזקקות טיפולית ואינטנסיבית בתחום האלימות במשפחה.

שירות המבחן ציין כי בפגישה שלל הנאשם נזקקות טיפולית, אך כאשר שטח בפני הנאשם את התרשמותו, הביע הנאשם נכונות ראשונית לקחת חלק בהליך טיפולי. עם זאת, הנאשם הביע התנגדות לקבלת טיפול במסגרת סגורה, תוך שהתמקד במחירים שעלול לשלם בגין השתלבותו במסגרת סגורה זו. במצב דברים זה, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם.

בדין מיום 7.2.2023 - לאור דברי הנאשם לפיהם הוא מוכן להשתלב בכל מסגרת טיפולית שתוצע לו ולבקשתו, נדחה הדין לקבלת תסקיר משלים.

תסקיר מיום 2.4.2023 - דווח כי לאחר מפגש נוסף עם הנאשם נבחנה השתלבותו בתהליך טיפולי במסגרת "בית נועם". הנאשם הביע הסכמה, ערך את המהלכים הנדרשים ועבר ראיון קבלה למסגרת "בית נועם". הנאשם נמצא מתאים לטיפול במסלול משולב, אשר אורכו 3 חודשים וכולל המשך טיפול באופן מידי ורציף במסלול הוסטל או מסלול מרכז יום בהתאם למצבו של הנאשם, צרכיו ולהחלטת גורמי הטיפול.

שירות המבחן דיווח כי תאריך הקליטה הצפוי של הנאשם במסגרת "בית נועם" הוא ביום 9.4.2023 בכפוף לאישור בית המשפט. מאחר שהנאשם שהה אותה עת במעצר בית, ביקש שירות המבחן לשנות את התנאים המגבילים בהתאם לתנאי המקום.

בהסכמת הנאשם ובהעדר תגובה מצד המאשימה, אישר בית המשפט את שינוי התנאים המגבילים באופן שאיפשר את קליטת הנאשם ב"בית נועם".

תסקיר מיום 4.6.2023 - נמסר על ידי גורמי הטיפול ב"בית נועם" כי השבועות הראשונים לקליטת הנאשם במסגרת היו לא פשוטים והראו על קשיי הסתגלות הנאשם וקושי לתת אמון במסגרת ובקבוצה.

נערכה שיחת בירור עם הנאשם, לאחר שהפר כלל של המסגרת, בה חודדו הכללים, ותגובה זו הובילה לחיזוק תחושת הביטחון אצל הנאשם וכניסתו להליך הטיפול.

בנוסף, במהלך תקופה זו חווה הנאשם אירוע מוחי קל אשר הוביל לאשפוזו למשך 4 ימים בבית חולים.

צוין כי מבחינה חברתית נמצא הנאשם בסיטואציה מורכבת, כאשר הוא מרבה להיכנס לקונפליקטים עם מטופלים אחרים בקבוצה, על רקע קושי לבטוח בכוונותיהם, מאבק על מקום ודפוס קורבני. הנאשם מרבה לצאת לפסקי זמן, דבר אשר עוזר לו לצאת מעמדתו הקורבנית על ידי התרחקות מהסיטואציה ועבודה על פרשנויות אלטרנטיביות. כלי נוסף בו עושה הנאשם שימוש הוא הידברות, המצריך ממנו להתמודד ולהתעמת עם דפוסי ההתנהגות התוקפניים שלו.

עוד תואר כי הנאשם מזהה בצורה טובה ובשלב מוקדם של הטיפול את הדפוסים שמאפיינים אותו ונכון להמשיך ולהעמיק בהבנתם ובזיהוי הסימנים הגופניים והמחשבתיים שמלווים אותם.

עוד צוין כי הנאשם מביא עמו קול חשוב לקבוצות השונות, מדבר בכנות שלעיתים פוגעת, ומשתתף באופן פעיל מתוך מוטיבציה משמעותית לטיפול והבנה שיכול להפיק רבות מנקודת המבט של מטופלים אחרים ומהדינאמיקה שנוצרת איתם ולתרום מעצמו.

בסיכום הדו"ח צוין כי הנאשם נמצא בשלב מוקדם של הטיפול ומתמודד עם אתגרים ומורכבויות שונות ברמה הרפואית, הרגשית, ההתנהגותית והבין אישית. עם זאת, הוא מביע מוטיבציה משמעותית לטיפול, לוקח אחריות בצורה מרשימה, ונראה כי מאפשר לעצמו להיכנס לעובי הקורה ולהתמודד עם מה שנדרש. לאלה מתווסף הרצון של הנאשם לעבוד על עצמו עבורו ועבור ילדיו, שחזרו לקשר עמו לאחר שנים, בסמוך לכניסתו ל"בית נועם" ומהווים גורמים מקדמים להמשך התהליך.

בהערכת החציון של הנאשם, הוא הציב לעצמו מטרות להמשך הטיפול, בתום המסלול המשולב, ומעוניין להמשיך טיפול במסגרת מסלול "הוסטל", אשר נמשך 4 חודשים, דבר העולה בקנה אחד עם המלצת גורמי הטיפול.

על רקע התמורה החיובית בנכונותו של הנאשם לשיקום חייו, על מנת לבחון את יכולתו להתמיד ולהתמסר לתהליך הטיפולי המוצע לאורך זמן, שירות המבחן המליץ לדחות את הדיון בשלושה חודשים, ולהקל בתנאים המגבילים באופן שיתאימו להשתלבות הנאשם בהוסטל.

דיון מיום 11.6.2023 - בית המשפט קיבל את המלצת שירות המבחן, קבע כי עם העברת הנאשם למסלול ההוסטל בחודש יולי, ישונו בהתאם את התנאים המגבילים ודחה את הדיון להגשת תסקיר משלים.

תסקיר משלים מיום 27.9.23 - דווח כי בתקופת הדחייה הנאשם סיים את המסלול המשולב, עבר להמשך טיפול במסלול ההוסטל, וחזר לעבודתו בחברת "אוטוורקס".

גורמי הטיפול דיווחו כי הנאשם מצליח על פי רוב לעמוד בכללי הבית, ונראה כי עשה עבודה על יכולתו לתת אמון בצוות ובתהליך הטיפול ב"בית נועם". עם זאת, כאשר הנאשם מופעל עקב טראומה שהציפה או אינטראקציה עם מטופל, הוא מתקשה לצאת מהפרשנויות שמנהלות אותו ולהשתמש בכלים שקיבל משהותו ב"בית נועם".

בהיבט התעסוקתי צוין כי הנאשם מקבל רוח גבית ממעסיקו ואף קיבל קידום לאחרונה. בנוסף, בהיבט החברתי, הנאשם מהווה דמות משמעותית ב"בית נועם". הנאשם מהווה דמות אב, בעל כוחות מרשימים ומודל להתגברות על קשיים לאור סיפור חייו ומידת תפקודו. אל מול זאת, הנאשם משחזר את הדינאמיקה החברתית בכך שנמצא בקונפליקטים תמידיים עם מטופלים בקבוצה, אשר מייצרים סביבו עננה של פרשנויות ותפיסות שליליות כלפיו. מרבית הקונפליקטים של הנאשם נובעים מדפוסים הישרדותיים המייצרים סביבו מתח ומלווים את התהליך שלו מראשיתו.

גורמי הטיפול הדגישו כי הנאשם נמצא בתהליך משמעותי של עיבוד החוויות הטראומטיות שעבר ועבודה על הגמשה של מנגנוני הגנה. ההערכה היא כי הנאשם עשה דרך רבה ביכולת לתת אמון ולסמוך על האחר, מדבר באופן פתוח וחשוף יותר בקשרים שמנהל ונראה כי הוא מצליח להסתכל על הנרטיב שעיצב את חייו באופן גמיש יותר, בעיקר סביב היותו ילד מאומץ.

שירות המבחן ציין כי בפגישה עם הנאשם התרשם כי הנאשם עובר תהליך של שינוי משמעותי, בא במגע עם השלכות מעשיו בביצוע העבירות ומבין את המשמעות של אלימות רגשית ומילולית. עוד ציין כי התרשם כי לצד לקיחת אחריות על מעשיו חש הנאשם גם חרטה, בושה ואשמה בנוגע לנזק הרגשי שגרם למתלוננת. עוד התרשם כי הנאשם נחוש להשלים את ההליך הטיפולי, כאשר מטרותיו להטמיע את השינויים בדפוסי התנהגותו בקשרים בין אישיים. זאת, בצירוף העובדה כי ילדיו חידשו עמו קשר, מפחיתה לשיטת שירות המבחן את הסיכון להישנות ביצוע עבירות דומות מצדו בעתיד, וזאת על אף הקשיים הרגשיים שעולים בקשר זה.

שירות המבחן ציין כי בשיחה טלפונית שקיימו עם המתלוננת ביום 19.9.2023 עלה כי הנאשם לא יצר עמה קשר באופן ישיר או עקיף במהלך תקופת הדחייה, אך לצד זה, היא עדיין חשה מאוימת ממנו.

לאור העובדה כי הנאשם סיים בהצלחה את המסלול המשולב ב"בית נועם", ונראה כי למרות קשייו הוא מפתח מודעות ודפוסי התנהגות שונים בקשר הבין אישי, שירות המבחן סבר כי חלה ירידה בסיכון לביצוע עבירות דומות מצדו לרמת סיכון בינונית. לצד זאת, שירות המבחן העריך כי הנאשם עדיין נמצא בתהליך של למידה ורכישת כלים להתמודדות עם תחושות קשות וקונפליקטים בדרכים אדפטיביות. להערכת שירות המבחן, טרם בשלה העת לבוא בהמלצה סופית בעניינו ונדרשת ארכה נוספת בת שלושה חודשים, על מנת להעריך את יכולתו ומסוגלותו לייצר שינוי ולהירתם מהתהליך בו מצוי.

בהסכמת המשיבה אישר בית המשפט הקלה נוספת בתנאים המגבילים עליה המליץ שירות המבחן בתסקירו ליציאה לחופשות פעם בשבועיים.

תסקיר מיום 16.1.2024 - שירות המבחן דיווח כי לאחר שהנאשם סיים את שהותו במסלול הוסטל ב"בית נועם", ביום 25.12.2023 הוא שולב לבקשתו בקבוצת הבוגרים ב"בית נועם", המתקיימת פעם בשבוע, שמטרתה לשמר את הישגי הטיפול עד להשתלבות בטיפול המשך בקהילה.

שירות המבחן ציין כי ביום 9.1.2024 שוחח עם המתלוננת, שמסרה כי הנאשם לא יצר עמה כל קשר, וכי נוכח תהליך שעברה והזמן שחלף, היא חשה הפחתה קלה במידת חששותיה, אך כפי שציינה בעבר, לאור עבודתו במקום הסמוך למגוריה, גוברים חששותיה.

מהערכת הסיכון העדכנית עלה כי הסיכון להישנות ביצוע עבירות דומות בעתיד הוא בינוני.

שירות המבחן התרשם כי המשך שילובו של הנאשם בטיפול יש בכוחו להמשיך ולהפחית את הסיכון להישנות ביצוע עבירות דומות מצדו וכי לצד לקיחת אחריות מצד הנאשם על ביצוע העבירות והשינוי בדפוסי התנהגותו, קיימת נזקקות טיפולית מצדו בתחום ביצוע העבירות.

לאור זאת, המליץ שירות המבחן, להטיל על הנאשם צו מבחן למשך 18 חודשים, כאשר המתווה הטיפולי יכלול את המשך שילוב הנאשם בקבוצת הבוגרים ב"בית נועם", ולאחר מכן, הפנייתו להמשך טיפול ביחידה לטיפול באלימות במשפחה באזור מגוריו.

עוד ציין שירות המבחן כי לנוכח חומרת ביצוע העבירות, שקל להמליץ על רכיב ענישה חינוכי-שיקומי בדמות צו של"צ, אולם נוכח ההליך הטיפולי בו שולב הנאשם, לצד המחירים אותם שילם בגין השתלבותו במסגרת אינטנסיבית וממושכת זו, שירות המבחן סבר כי הטלת ענישה בדמות של"צ עלולה להעיב ולהוות נטל, ועלולה לפגוע בפניותו של הנאשם להתמסרות לתהליך הטיפולי בהמשך תפקודיו הנורמטיביים בעבודתו ובקשר עם ילדיו.

בנוסף, המליץ שירות המבחן לבית המשפט, להמשיך להרחיק את הנאשם מן המתלוננת ולהטיל עליו פיצוי כספי למתלוננת, כאלמנט נוסף שבכוחו לחברו לפגיעה בה.

בדין מיום 28.1.2024 - לבקשת ב"כ הנאשם ועל מנת שהנאשם יוכל להעמיק את הטיפול, נדחה הדיון פעם נוספת לקבלת תסקיר מטעם שירות המבחן.

תסקיר מיום 27.6.2024 - דווח כי בחודש פברואר 2024 הופנה הנאשם ל"מרכז לשלום המשפחה" במקום מגוריו, וכי מאז תחילת חודש מרץ 2024 הוא הגיע לפגישות פרטניות בתדירות של פעם שבוע באופן עקבי. עוד דווח כי הנאשם מגלה רצון ומוטיבציה לטיפול, חרף קשייו בחשיפה לזיכרונות מורכבים עמם מתמודד. בשלב זה, הטיפול מתמקד בעיקר בבניית אמון ובהיכרות, תוך זיהוי היכולת והחשיבות שמגלה לטיפול.

בנוסף, במהלך תקופת הדחייה, המשיך הנאשם השתתפותו בקבוצת הבוגרים ב"בית נועם", התמיד בהגעתו, היה שותף פעיל בקבוצה, עדכן ושיתף על התמודדויות בחייו הפרטיים, בתהליך הדיון, בהשתלבות בטיפול ההמשך ונוכחותו בקבוצה הייתה משמעותית הן לקבוצה והן עבורו. הנאשם סיים את השתתפותו בקבוצה וכמתוכנן ובהצלחה ביום 24.6.2024 לאור מיצוי תקופת הטיפול במקום.

עוד ציין שירות המבחן כי בשיחות שערכו עם המתלוננת בחודשים מאי ויוני 2024, דיווחה כי הנאשם לא יצר עמה קשר באופן ישיר או עקיף, היא החלה פרק חדש בחייה, וכן מסרה כי בשל אופי העבירות אותן ביצע הנאשם בעבר והיכרות רבת השנים עמו, חשה חשש כלשהו שעלול לנקום בה.

במהלך תקופת הדחייה שירות המבחן קיים עם הנאשם שיחה טלפונית, בה מסר כי הוא ממשיך לקיים אורח חיים מתפקד ויצרני לצד השתלבותו בטיפול ב"מרכז לשלום המשפחה" ובהמשך השתתפותו בקבוצת הבוגרים.

הנאשם שיתף כי לאור הטיפול בו משולב, חש שיפור ביכולתו לקיים קשרים עם בני משפחתו הביולוגית עמם לא עמד בקשר במשך שנים. הנאשם גילה הכרה בנזקקות טיפולית מצדו גם כיום והביע מוטיבציה פנימית להמשך השתלבותו בטיפול.

שירות המבחן ציין כי בשיחה זו עם הנאשם התרשם מיכולתו להכיר בדפוסי התנהגותו ובעובדה כי נדרשת עבודה טיפולית ממושכת בכדי להטמיע ולהפנים את השינוי שהחל לעבור, וכי הוא נחוש לבצע את המאמצים הנדרשים בכדי להתמיד ולהשתלב בטיפול.

עוד ציין שירות המבחן כי להתרשמותו הנאשם מביע נכונות להמשך הטיפול מתוך רצונו האישי ומתוך מוטיבציה פנימית להמשיך לסגל לעצמו אורח חיים שומר חוק ולחזק את יכולותיו בקיום קשרים בין אישיים באופן שאינו פוגעני וכן גילה מודעות להרחקתו מהמתלוננת.

בבחינת מצב הנאשם כאמור, על רקע ההיכרות הארוכה של שירות המבחן עם הנאשם ומהלך תקופת הדחייה האחרונה, והשתלבותו בהליכים טיפוליים ארוכים, העריך שירות המבחן כי חלה ירידה בסיכון לביצוע עבירות דומות מצדו בעתיד, סיכון שהוגדר תחילה כגבוה והופחת בעקבות ההליך הטיפולי לרמת סיכון בינונית, שירות המבחן שב והתרשם כי הנאשם ביצע שינוי בדפוסי התנהגותו. נוסף לכך, לאור הבעת נכונות מצדו של הנאשם להשתלב בטיפול על מנת להטמיע את השינויים שעבר מתוך מוטיבציה פנימית, חזרה והתחזקה התרשמותו בנוגע להפחתה בסיכון להישנות ביצוע עבירות דומות.

שירות המבחן העריך כי המשך הטיפול ב"מרכז לשלום המשפחה", יש בכוחו בכדי להמשיך להפחית את הסיכון להישנות ביצוע עבירות דומות מצדו בעתיד.

לאור האמור לעיל, שירות המבחן שב על המלצתו בתסקיר הקודם.

בדיון מיום 2.7.2024 טענו הצדדים לעונש, והדיון נדחה לקבלת חוות דעת ממונה על עבודות שירות

לבדיקת התאמתו של הנאשם לכך ולשימוע גזר הדין.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

ב"כ המאשימה פירט בטיעונו לעונש את נסיבות ביצוע העבירות בארבעת האישומים, וטען כי מלמדים על אובססיביות הנאשם כלפי גרושתו וכן כי עבירות האלימות, הפיזית והמילולית, הן ברף גבוה. ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה בעבירות אלימות במשפחה, ב"כ המאשימה עתר לקביעת מתחם ענישה בגין כלל העבירות הנע בין 14 ועד 28 חודשי מאסר בפועל ורכיבים נלווים.

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות סקר ב"כ המאשימה את האמור בתסקירי שירות המבחן ועמד על הקשיים השונים שהתגלו במסגרת ההליך הטיפולי, והערכות הסיכון שניתנו בעניינו של הנאשם כשבתחילה הוערך הסיכון לביצוע עבירות נוספות כסיכון גבוה ולאחר שנתיים, ובעקבות ההליך הטיפולי ב"בית נועם", הוערך כי ירד לסיכון בינוני.

לאור זאת, טען ב"כ המאשימה המלצת שירות המבחן לצו של"צ אינה עומדת בהלימה אל מול הערכת הסיכון ואל מול מעשיו של הנאשם העולים מכתב האישום. ב"כ המאשימה טען כי עד היום המתלוננת עדיין חוששת באופן ממשי לחייה.

ב"כ המאשימה טען כי אין מקום לסטות ממתחמי הענישה הנהוגים נוכח ההליך השיקומי, ועתר להשית על הנאשם ענישה בדמות 14 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס ופיצוי בסך ₪ 10,000 למתלוננת.

ב"כ הנאשם טען כי יש לאמץ את המלצות שירות המבחן ופירט את נימוקיו לכך - ראשית, מאחר שהנאשם נעדר עבר פלילי. שנית, מאחר שהנאשם שהה לראשונה בחייו במעצר כשלושה שבועות, מעצר שהיה מאד טראומתי עבורו, במהלכו עבר אירוע מוחי ואושפז, וכן נעקץ עקיצות קשות. לאחר מכן שוחרר הנאשם למעצר בית מלא ובהמשך שהה ב"בית נועם".

ב"כ הנאשם טען כי תצהיר נפגעת העבירה הוא מלפני למעלה משנה, כאשר מאז ועד היום הנאשם לא יצר איתה קשר.

לטענת ב"כ הנאשם, הנאשם עבר תהליך משמעותי ביותר במשך שנתיים ונתרם ממנו רבות, סיים בהצלחה את המסלול המשולב ואת ההוסטל ב"בית נועם", ולאחר מכן, ומרצונו, השתלב בקבוצת הבוגרים ומעוניין אף בהמשך הטיפול תחת צו מבחן.

ב"כ הנאשם ציין כי כב' השופטת אורן, אשר דנה בתיק עד לאחרונה, הורתה על דחיית הדיונים כדי שהנאשם יעמיק את הטיפול, ולאורך כל תקופת הדחייה הנאשם המשיך לשתף פעולה באופן מלא, כאשר כיום, לפי הערכת שירות המבחן, הטיפול הפחית את מסוכנותו במידה ניכרת, והמשך שילובו בטיפול יש בכוחו להפחית את המסוכנות להישנות עבירות עוד יותר.

ב"כ הנאשם טען כי הפסיקה אליה הפנה ב"כ המאשימה אינה רלוונטית, אינה מתייחסת לנאשמים ללא עבר פלילי שעברו הליך טיפולי משמעותי, ואינה תומכת במתחם לו עתר ב"כ המאשימה.

עוד טען ב"כ הנאשם כי קבלת עתירת ב"כ המאשימה להשתת מאסר בפועל על הנאשם, תקטע את ההליך השיקומי הארוך שעבר הנאשם ותעביר מסר שלילי לנאשמים לפיו השתלבות בהליך טיפולי לא תועיל להם.

ב"כ הנאשם הוסיף כי אם בית המשפט יראה לנכון להשית על הנאשם ענישה מוחשית, ועל אף ששירות המבחן ציין כי הוא סבור שצו של"צ יכביד על ההליך הטיפולי, הנאשם נכון לבצע שירות לתועלת הציבור.

הנאשם בדבריו האחרונים טרם גזר הדין אמר כי כיום הוא בוש במעשיו, אך בתחילת הדרך סבר כי כל עוד הוא לא פעל באלימות פיזית הוא אינו אדם אלים, ולכן הייתה לו התנגדות לטיפול. לדבריו, רק בעקבות הטיפול ב"בית נועם" הבין כי ישנם סוגים רבים של אלימות, וגם אלימות נפשית, מילולית וכלכלית מהווה אלימות, וכי כך הוא למעשה פעל. הנאשם הוסיף כי במהלך הטיפול הוא התרכז בנסיבות בהן גדל, הדבר פתח לו צוהר להבין כיצד עליו לשנות את התנהגותו, והתהליך הטיפולי שעבר שינה את חייו באופן מהותי. הנאשם הוסיף כי הוא ממשיך את הטיפול, שכן הוא חש שזה עוזר לו בכל המובנים.

דין והכרעה

הנאשם נותן את הדין על צבר של עבירות: איומים, הפרת הוראה חוקית שנועדה להגן על אדם והיזק לרכוש במזיד.

העבירות נעברו במשך תקופה של כחצי שנה, החל מיום 22.4.2022 וכלה ביום 13.10.2022, כשסמוך למועד זה נעצר הנאשם. כל העבירות נעברו במסגרת סכסוך זוגי בינו לבין המתלוננת, גרושתו, ופגעו בה בדרכים שונות.

לאור זאת ולנוכח המתווה שעלה מטיעוני באי כוח הצדדים לעונש, כששניהם התייחסו לעונש שיש להטיל על הנאשם בגין כלל העבירות, בשים לב לאמות המידה שנקבעו ב-ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' **מדינת ישראל** (29.10.2014), מצאתי לנכון לקבוע כי מדובר ברצף עברייני אחד ולקבוע מתחם ענישה אחד לכלל העבירות.

הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מאיומיו של הנאשם הם שלומה, בטחונה ושלוות נפשה של המתלוננת, פרטיותה וחרותה.

העבירה של הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם נועדה להגן על הערכים החברתיים שהם כיבוד

שלטון החוק והחלטות בית המשפט, שנועדו לשמורה על בטחונה ופרטיותה של המתלוננת.

העבירה של חבלה במזיד ברכב נועדה להגן על רכוש הזולת והאינטרס המוגן על ידה היא זכות הקניין של הפרט, במקרה זה - המתלוננת.

יש לציין כי סעיף 413 לחוק העונשין מחמיר בעונשו של מי שפוגע במזיד ברכב או בחלק ממנו וקובע בצד העבירה מאסר של עד 5 שנים, עונש חמור יותר מעונשו של הפוגע במזיד בנכס אחר שאינו רכב העומד על 3 שנות מאסר בלבד. כעולה מדברי הצעת החוק, הבדל עונשי זה נעוץ, בין היתר, בתפיסת הרכב כנכס בעל מעמד מיוחד, כמעין "**שלוחת ביתו של הפרט**" (ה"ח 1959, כ"ט בחשוון תש"ן, עמ' 24-26).

בשים לב לריבוי המקרים, הנסיבות של ביצוע העבירות והחזרתיות בביצוען, אני קובעת כי מידת הפגיעה בערכים החברתיים היא מוחשית וממשית.

כל אחד מהאישומים שונה בנסיבותיו, אך בבסיס כולם מתוארת התנהגות אובססיבית ואלימה מצד הנאשם כלפי המתלוננת, גרושתו, גישתו כלפיה כנחותה ממנו, הנחתו כי הוא יכול לעשות בה כרצונו וכי היא נדרשת לפעול בהתאם להוראותיו, וכעסו על כך שהיא קשרה יחסים עם גבר אחר לאחר הגירושין.

באישום הראשון, הנאשם הגיע אל בית המתלוננת ודפק בדלת, וכשהיא פתחה את הדלת ואמרה לנאשם שיש מישהו אצלה בבית, הנאשם בתגובה, גידף אותה. מיד ובסמוך לכך, ביקשה המתלוננת מהנאשם לומר שלום לבן זוגה, אך הנאשם לא הסכים, וכשביקשה המתלוננת מהנאשם שיצא מהבית, הוא סירב לצאת. כשבהמשך לכך, המתלוננת אחזה בזרועו של הנאשם וכיוונה אותו אל עבר היציאה מן הבית הוא דפק בחוזקה בדלת הכניסה, צעק וקילל אותה. לא זו אף זו, מיד ובסמוך לכך, נעלה המתלוננת את הבית, אך הנאשם שב ודפק בדלת הכניסה, ביקש מהמתלוננת שתוציא את בן זוגה מהבית ותכניס אותו אך היא סירבה, וכן המתלוננת לא נאותה לבקשתו לצאת מחוץ לבית כדי לשוחח איתו. בתגובה לכך, הנאשם איים על המתלוננת וקילל אותה.

האירוע נושא האישום השני התרחש יום לאחר האירוע נושא האישום הראשון. הנאשם הגיע לכניסת המושב בו מתגוררת המתלוננת, פגש בה וכעס עליה בנוגע לקשר שיש לה עם הגבר האחר, הציע להסיעה לביתה והיא נאותה לכך, אך בדרך כשהבחינה כי הוא נוסע למקום מרוחק, ביקשה ממנו לעצור את הנסיעה, הוא עצר את הרכב, אך מנע ממנה לצאת מהרכב, ורק אחרי שנאבקה בו הצליחה לברוח. הנאשם לא חדל, נסע אחרי המתלוננת ברכבו תוך שגידף אותה, זרק לעברה בקבוקים שהיו ברכב, שלא פגעו בה, ירק לעבר המתלוננת מספר פעמים ומאיים כי ירצח אותה.

בעקבות האירועים נושא האישומים הראשון והשני, פנתה המתלוננת לבית המשפט לענייני משפחה וקיבלה צו הגנה, אך לאחר כחודש ומספר ימים לאחר מתן הצו, הנאשם הפר אותו בכך ששלח לה מספר הודעות טקסט בניגוד לצו.

כחצי שנה לאחר האירוע נושא האישום הראשון, הגיע הנאשם למקום עבודתה של המתלוננת, באופן מתוכנן, תוך הפרת צו ההגנה שאסר זאת עליו, כשהוא מצויד בנוזל מסיר צבע, ניגש לרכבה שחנה

בסמוך ושפך עליו את הנוזל.

ניכר כי המתלוננת נבהלה ממעשי הנאשם, וזה עולה הן מתוכן האירועים עצמם, הן מפנייתה לבית המשפט לקבלת צו הגנה והן מהאמור בתצהיר קורבן עבירה שהגישה לתיק, בו תיארה את הפגיעה הנפשית שעברה ואת העובדה שעדיין לא התגברה על פחדיה. כמו כן, היו במעשי הנאשם משום פגיעה בשמה הטוב של המתלוננת, גופה ורכושה, ואף היה בהם מימד של השפלה.

לעניין הפסיקה הנוהגת, עיינתי בפסיקה אליה הפנה ב"כ המאשימה: עפ"ג (מחוזי-מרכז) 4446-02-22 **פלוני נ' מדינת ישראל** (7.3.2022); ע"פ (מחוזי-מרכז) 34985-01-17 **מלקס נ' מדינת ישראל** (11.3.2018); עפ"ג (מחוזי-מרכז) 20700-01-22 **אסולין נ' מדינת ישראל** (11.9.2022); ת"פ (שלום-נת') 5121-07-20 **מדינת ישראל נ' לב** (10.11.2020) וכן ת"פ (שלום-נת') 35111-02-19 **מדינת ישראל נ' לזר** (19.12.2019) (ב"כ הנאשם לא הסתמך בטיעונו לעונש על פסיקה).

הפסיקה שהגישה ב"כ המאשימה אינה דומה לענייננו, אך מטבעם של הדברים, קשה למצוא בפסיקה מקרה בו הורשעו נאשמים בדיוק באותן העבירות בהן הורשע נאשם זה, שכן אין מקרה אחד דומה במדויק למשנהו מבחינת נסיבות ביצוע העבירות, סוג העבירות, מספרן וכד'.

לפיכך, לשם קביעת מתחם העונש ההולם עיינתי בנוסף גם בפסיקה בעלת קווי דמיון לענייננו והתייחסתי אליה, תוך ביצוע האבחנות המתאימות לקולה ולחומרה, לדוגמה: רע"פ 6100/12 **פלוני נ' מדינת ישראל** (16.8.2012); עפ"ג (מחוזי-מרכז) 14574-12-22 **אסולין נ' מדינת ישראל** (17.4.2023); עפ"ג (מחוזי-חי') 47730-07-22 **פלוני נ' מדינת ישראל** (12.1.23); ת"פ (שלום-רח') 24867-07-18 **מדינת ישראל נ' פלוני** (14.9.20); ת"פ (שלום-רמלה) 40601-12-22 **מדינת ישראל נ' פלוני** (9.6.2024).

כן עיינתי בפסיקת בתי המשפט ביחס לעבירה של חבלה במזיד ברכב כשהיא לבדה, וכשהנזק לרכב לא בוצע אגב גניבתו - לעניין זה ראו לדוגמה: רע"פ 1931/15 **מויססקו נ' מדינת ישראל** (26.3.2015); עפ"ג (מחוזי-ת"א) 49671-07-13 **אל עביד נ' מדינת ישראל** (28.10.2013); ת"פ (שלום-פ"ת) 47006-11-16 **מדינת ישראל נ' יעקב** (11.1.2017) וכן ת"פ (שלום-י-ם) 38418-05-19 **מדינת ישראל נ' פדרמן** (3.4.2019).

לאור עקרון ההלימה, הערכים החברתיים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם, הענישה הנוהגת, נסיבות ביצוע העבירות ובהצטברותן, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית

השלב הבא אותו יש לבחון הוא האם יש מקום לחרוג לקולה ממתחם העונש לאור שיקולי השיקום של הנאשם או לקבוע את עונשו בתוך מתחם הענישה.

מטיעוני המאשימה עולה כי היא סבורה שיש למקם את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם, בשים לב לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, לרבות ההליך הטיפולי שעבר הנאשם, אך לטעמה אין מקום לחרוג לקולה ממתחם הענישה בשל כך.

סעיף 40ד לחוק העונשין, שעניינו הבניית שיקול הדעת בענישה, קובע כי בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם שנקבע ולגזור את עונשו של נאשם בהתאם לשיקולי שיקומו, אם מצא כי **"הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם"**.

ב-ע"פ 6637/17 **קרנדל נ' מדינת ישראל** (18.4.2018) נקבע כי סטייה ממתחם העונש משיקולי שיקום תהא מוצדקת רק במקרים בהם קיימים סיכויי שיקום מובהקים. לשם הערכת סיכויי השיקום, יש לשקול, בין היתר, את המוטיבציה שהפגין הנאשם לקבלת טיפול, השתלבות מוצלחת בהליכים טיפוליים ואינדיקציות לשינוי עמוק בהתנהגות ודרכי חשיבתו, הבעת חרטה כנה על המעשים והפגנת אמפתיה כלפי נפגעי העבירה (ראו גם: ע"פ 126/22 **מדינת ישראל נ' פלוני** (27.4.2022)).

במעקב שנערך במהלך הדיונים אחרי ההליך הטיפולי של הנאשם, התקבלו תסקירים רבים, מהם עלה כי הנאשם השתלב בטיפול סמוך לאחר מעצרו, כשתהליך ההשתלבות לא היה קל ומהיר. עם זאת, התסקירים המאוחרים מלמדים על כך שהנאשם הצליח להבין כיצד החסכים הראשוניים והחוויות שחווה כילד מאומץ השפיעו על דפוסי התנהגותו וגרמו לו בבגרותו להגיע למצב אליו הגיע עד כדי ביצוע העבירות. הנאשם ערך שינוי משמעותי בכל הנוגע להתייחסותו למעשים שביצע ובהכרתו כי פעל באופן אלים ולא ראוי, התמסר להליך הטיפולי באופן מלא, בכל המסגרות הטיפוליות ובשירות המבחן, נתרם מההליך ושינה באופן משמעותי לטובה את דפוסי חשיבתו והתנהגותו.

הנאשם המשיך מיוזמתו את הטיפול גם לאחר שסיים את "המסלול המשולב" ב"בית נועם", וגם כיום, בחלוף שנתיים, הוא ממשיך לשתף פעולה עם הטיפול ב"מרכז לשלום המשפחה" מתוך רצון כן, הכרה בבעיותיו ותחושה שהטיפול נשא פרי, מאחר שהצליח לבנות מחדש את הקשר שלו עם ילדיו הבוגרים ולשנות את הדימוי העצמי שלו.

לאור הליך השיקום האינטנסיבי שעבר הנאשם ותוצאותיו עד כה, שהביא גם להפחתת הסיכון לביצוע עבירות נוספות לרמה בינונית, ניתן לקבוע כי קיים סיכוי ממשי כי בעתיד יוכל להשלים את הליך השיקום, כך שהסיכון במצבו יפחת עוד יותר, ויש בכך כדי להצדיק סטייה לקולה ממתחם העונש.

בקביעת עונשו של הנאשם תוך חריגה מהמתחם, לקחתי בחשבון גם את הנסיבות השונות לקולה, לרבות נסיבות חייו המורכבות כילד מאומץ, תקופת מעצרו והקשיים שעבר בתוך כך, תקופת האיזוק האלקטרוני, הודאת הנאשם, לקיחת האחריות והבעת החרטה, העדר עבר פלילי, העובדה שלא נפתחו נגדו תיקים חדשים בכל תקופת הדחייה וכן את מצבו הבריאותי המורכב.

לאור התחושות הקשות שהביעה המתלוננת באוזני שירות המבחן ובתצהיר נפגע עבירה, נראה כי היא אינה מאמינה שהנאשם מסוגל לשנות את דרכיו ועדיין חוששת מפניו. עם זאת, השינוי שעבר הנאשם ניכר ובא לביטוי בכך שלא ניסה ליצור קשר עם המתלוננת מאז שהחל את הטיפול. אם בעתיד ייווצר צורך בחידוש הקשר בין המתלוננת לבין הנאשם למען בנם, היא ובנם המשותף יוכלו להפיק תועלת מהשיפור בכישורי התקשורת של הנאשם, ולכן תוצאת גזר הדין מתחשבת גם באינטרס של המתלוננת ובנה.

אני מסכימה עם הערכת שירות המבחן לפיה שליחת הנאשם למאסר בפועל עלולה לפגוע בצורה קשה בהליך השיקומי שלו. אולם, לטעמי, שליחת הנאשם למאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות, לא תפגע במידה משמעותית בהליך שיקומו, ואבהיר -

הנאשם עבד טרם מעצרו באותו מקום עבודה כחמש שנים, וככל הנראה מעסיקו היו מרוצים מעבודתו. בכל התקופה בה שהה במעצר ולאחר מכן כששהה באיזוק אלקטרוני, החברה הייתה מעוניינת להמשיך להעסיקו ולא לקחה עובד אחר במקומו, וכשהתאפשר לו לצאת למסגרת תעסוקתית בהליך "בית נועם", הוא בחר לחזור לעבוד באותה החברה, ואף קיבל קידום במהלך תקופה זו. לפיכך, סביר להניח כי גם אם הנאשם יבצע מספר חודשים מאסר בדרך של עבודות שירות, יוכל לשוב לעבוד באותה עבודה.

כמו כן, ריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות לא יפגע ביכולתו של הנאשם להמשיך לקבל הטיפול באותו אופן בו הוא מטופל כיום. יודגש כי אף שצפויה פגיעה מסוימת ביכולת הנאשם להתפרנס בעת ריצוי עבודות השירות, הרי חומרת המעשים איננה מאפשרת לטעמי להימנע בכלל מהטלת מאסר ולהסתפק בצו מבחן בלבד, כהמלצת שירות המבחן, ואף לא בתוספת צו של"צ כפי שהציע ב"כ הנאשם, ועלולה להעביר מסר מוטעה של סלחנות למעשים הקשים והמתמשכים שבוצעו כלפי המתלוננת.

למותר לציין כי יש לייחס חשיבות רבה להמלצת שירות המבחן תמיד, וכך גם בתיק זה התחשבתי בהמלצתו לצורך החלטתי כי יש לחרוג ממתחם הענישה לקולה. עם זאת, נדרשתי לשקול לא רק את האינטרס האישי של הנאשם גם את יתר שיקולי הענישה בדגש על שיקולי הגמול וההרתעה.

הטלת מאסר בדרך של עבודות שירות לתקופה לא ארוכה, יחד עם מאסר מותנה וצו מבחן, ייתנו מענה לאינטרס האישי של הנאשם ולאינטרס החברתי בשיקומו, תוך שמירה על עקרון ההלימה ועל הצורך להרתיע אותו ואת האחרים מביצוע עבירות דומות. כמו כן, מן הראוי לחייב את הנאשם לשלם פיצוי למתלוננת בגין מעשיו כלפיה.

על הנאשם לדעת כי מעתה והלאה מרחף מעל ראשו מאסר מותנה, שעלול להיות מופעל אם ישוב על

מעשיו, וכמו כן, צו מבחן שיעקוב אחר המשך קבלת הטיפול.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלקמן:

(א) 4 חודשי מאסר בפועל, אותם יישא הנאשם בדרך של עבודות שירות בבית החולים "תל השומר", המרכז הרפואי שיבא, 5 ימים בשבוע, 6.5 שעות יומיות ובהתאם למגבלותיו הרפואיות. בערבי חג וחול המועד הנאשם יועסק במקום העבודה וגם אם לא עבד באותו יום, בין מסיבותיו ובין מפני שהמקום סגור, יחויב ביום עבודה מלא.

הובהר לנאשם, כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח ובביקורות הפתע, וכי כל הפרה בעבודות השירות או ביצוע עבירות נוספות, יביאו להפסקה מנהלית ולריצוי העונש במאסר ממש.

על הנאשם להתייצב ביום 17.11.2024 בשעה 08:00 לצורך קליטה והצבה בפני המפקח על עבודות השירות במחוז מרכז, יחידת ברקאי, רחוב לוחמי בית"ר 6, רמלה.

הממונה על עבודות השירות מתבקש להתחשב בכך שהנאשם נמצא בטיפול ב"מרכז לשלום המשפחה" בעיר מגוריו ולאפשר לו לצאת לפגישות הטיפול החד שבועיות וכן אם ידרש לצאת לפגישות בשירות המבחן.

(ב) מאסר על תנאי למשך 4 חודשים, והנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם כן יעבור בתוך שלוש שנים מהיום כל עבירה מן העבירות בהן הורשע.

(ג) הנאשם יעמוד בפיקוח של קצין מבחן, כאמור בפקודת המבחן [נוסח חדש], התשכ"ט-1969, לתקופה של 18 חודשים, שתחילתה היום, ויפעל בהתאם לתוכנית הטיפולית, להנחיות ולפיקוח שירות המבחן.

הנאשם מוזהר על ידי בית המשפט כי אם לא ימלא אחר צו המבחן מכל בחינה שהיא או יעבור עבירה נוספת בתקופת המבחן, בית המשפט רשאי לגזור את עונשו מחדש ולהטיל עליו עונש בגין תיק זה, בנוסף לעונש שנגזר עליו.

(ד) פיצוי למתלוננת, עדת תביעה 2, בסך 5,000 ₪. הפיצויים ישולמו ב-5 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 1.11.2024 ובכל 1 לחודש שלאחריו. אי תשלום אחד השיעורים יעמיד את מלוא הפיצוי לפירעון מיד. על המאשימה למסור למזכירות בית המשפט את פרטי המתלוננת הנדרשים לצורך ביצוע התשלום.

הפיצוי יועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, וניתן יהיה לשלמו תוך שלושה ימים מיום גזר הדין באחת הדרכים המפורטות באתר האינטרנט של המרכז.

ניתן צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז - לוד תוך 45 ימים.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות בשב"ס.

ניתן והודע היום, ח' אלול תשפ"ד, 11 ספטמבר 2024, במעמד הצדדים.